

ನಸರೀನಳ ರಹಸ್ಯಮಯ ಶಾಲೆ

ಅಫಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸತ್ಯ ಘಟನೆ

ಲೇಖಕೆ: ಜೆನಿಎಟ ವಿಂಟರ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

ಚಿಕ್ಕ ನಸರೀನಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮರೆಯಾದ ದಿನದಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೂಡ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಅವಳ ಅಜ್ಜಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಂದು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಾಗಿ ನಡೆಸಿರುವ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಹಚ್ಚಿಸಿದಳು.

ಓರ್ವ ನಿಷ್ಠೆಯಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕೆ, ಓರ್ವ ಹೊಸ ಗೆಳತಿ ಮತ್ತು ಅವಳೆದುರಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮಾಯದ ಜಗತ್ತು ನಸರೀನಳನ್ನು ಅವಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರತರಬಹುದೇ?

ಅಫಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆದ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದುಗರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಯುತ್ತಲಿದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಆಯುಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ನಿಜ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರೇಮ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಗೆ ದೂರ ಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಫಘಾಣಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯ
ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ
ಹಾಗು
ಅಲ್ಲಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ
ಸಮರ್ಪಿತ

ಲೇಖಕೆಯ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು

ದಿ ಗ್ಲೋಬಲ ಫಂಡ್ ಫಾರ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ ಈ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಿ ಸಂಘಟನೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಘಟನೆ. ಅವರ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಅಫಗಾಣಿಸ್ತಾನದ ನಿಜ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ನನಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕತೆ ಇತ್ತು. ಅಫಗಾಣಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಶಾಲೆಯ ಕತೆ ಇದಾಗಿತ್ತು. 1996 -2001 ರ ನಡುವೆ ತಾಲಿಬಾನ ಸೈನಿಕರ ಉಗ್ರ ದಾಳಿಗೆ ಅಂಜಿ ಈ ಶಾಲೆ ಕೆಲ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗೆ ಯಾವದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಕೊಡದೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನಿಧಿಯನ್ನು ಈ ಸಂಘಟನೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾಲಿಬಾನಿಯರ ಉಗ್ರ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಫಗಾಣಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ

70% ಹುಡುಗಿಯರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

40% ಮಹಿಳೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.

50% ಮಹಿಳೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲರು ಕಾಬೂಲ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಾಲಿಬಾನಿಗಳ ದಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ

ಹುಡುಗಿಯರ ಶಾಲೆಯ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು.

ಮಹಿಳೆಯರು ಮನೆಹೊರಬಿದ್ದು ನೋಕರಿ ಮಾಡುವದು ಅಶಕ್ಯ ವಾಯಿತು.

ಪುರುಷ ಸಂಗಾತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರು ಇಡೀ ದೇಹ ಮುಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಬುರಖಾ ಧರಿಸುವದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಯಿತು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮೋಜಿನಾಟ, ಸಂಗೀತ, ಗಾಳಿಪಟ ಹಾರಿಸುವದು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂಧನ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯ ಬುದ್ಧನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಲಾಯಿತು. ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬ್ ಒಗೆದು ಹಾಳು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾಯಿತು. ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕಿರುಕಳ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಆದರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲ ಹುಡುಗಿಯರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪರ್ಯಾಯವಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳಾದ ನಸರೀನ ನಮ್ಮ ಜತೆ
ಅಫಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯ ಹೇರಾತ ಎಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ
ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿ
ಈ ಪಟ್ಟಣ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಾಲಿಬಾನ ಸೈನಿಕರು
ಬಂದು ಮುತ್ತಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವು ಬದಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.
ಕಲೆ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ನಷ್ಟವಾದವು.
ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ಕರಿ ಮೋಡಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡವು.

ಪಾಪ, ನಸರೀನ ಅಳು ಮೋರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಡೀ ದಿನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾಲಿಬಾನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಗಳಿನಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವದು ಸರಿಬರುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರ ಹೊಕ್ಕರು.

ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಹೋದರು.

ನಾವು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಅವನು ತಿರುಗಿ ಬರುವ
ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಕೊನೆಗೆ ಏಂದು ದಿನ ನಸರೀನನ ತಾಯಿ ಬೇಸತ್ತು
ನಸರೀನನ ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಬಿದ್ದಳು.
ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ
ಕಾಲಿಡಲು ಅನುಮತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೋ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗಳು ಬಂದವು ಹಾಗೂ ಹೋದವು.
ನಾನು ಮತ್ತು ನಸರೀನ ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವ
ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡೆವು.

ನಸರೀನ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಕೂಡ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ನಗಲಿಲ್ಲ.
ಕೇವಲ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತ
ವಿಡಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ
ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ ಗೇಟಿನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಗುಪ್ತವಾದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ನಸರೀನಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವ ನನ್ನ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ನನ್ನಂತೆ ಅವಳು ಕೂಡ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಕಲಿತು ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತ ಇರಬೇಕು ಎಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಮತ್ತು ನಸರೀನ ಆ ಓಣಿಯಲ್ಲಿಯ
ಗ್ರೀನ ಗೇಟಿನ ಹಿಂಬದಿ ಇರುವ ಶಾಲೆಗೆ
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಂದ ಹೋದೆವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಂದ ಸಪ್ಪಳ
ಮಾಡಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಿಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ನಾವು ಅಂಜುತ್ತ
ಅಳುಕುತ್ತ ಒಳಗೆ ಹೋದೆವು.

ನಾವು ನಡುವಿನ ಪಡಸಾಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾಲೆಯ ಕೋಣೆಗೆ
ಹೋದೆವು. ಆ ಕೋಣೆ ಹುಡುಗಿಯರಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ನಸರೀನ ಆ ವರ್ಗದ ಕೊನೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

ಓಹ ಅಲ್ಲಾ, ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು
ತೆರೆಯಲಿ.

ನಾನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕೆ.

ನಸರೀನ ತರಗತಿಯ ಉಳಿದ ಹುಡುಗಿಯರ ಜತೆ
ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕೆಯ ಜತೆ ಕೂಡ
ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ
ತುಟಿ ಪಿಟ್ಟೆನ್ನದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೈನಿಕರು ಗೇಟಿನ ಒಳಗೆ
ಒಳನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಕುರಾಣ
ಓದುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಕುರಾಣ ಓದಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ.
ಸೈನಿಕರು ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರು ತಮ್ಮ
ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಸೈನಿಕರನ್ನು ಅವರು ಮೋಸಪಡಿಸಿದರು.

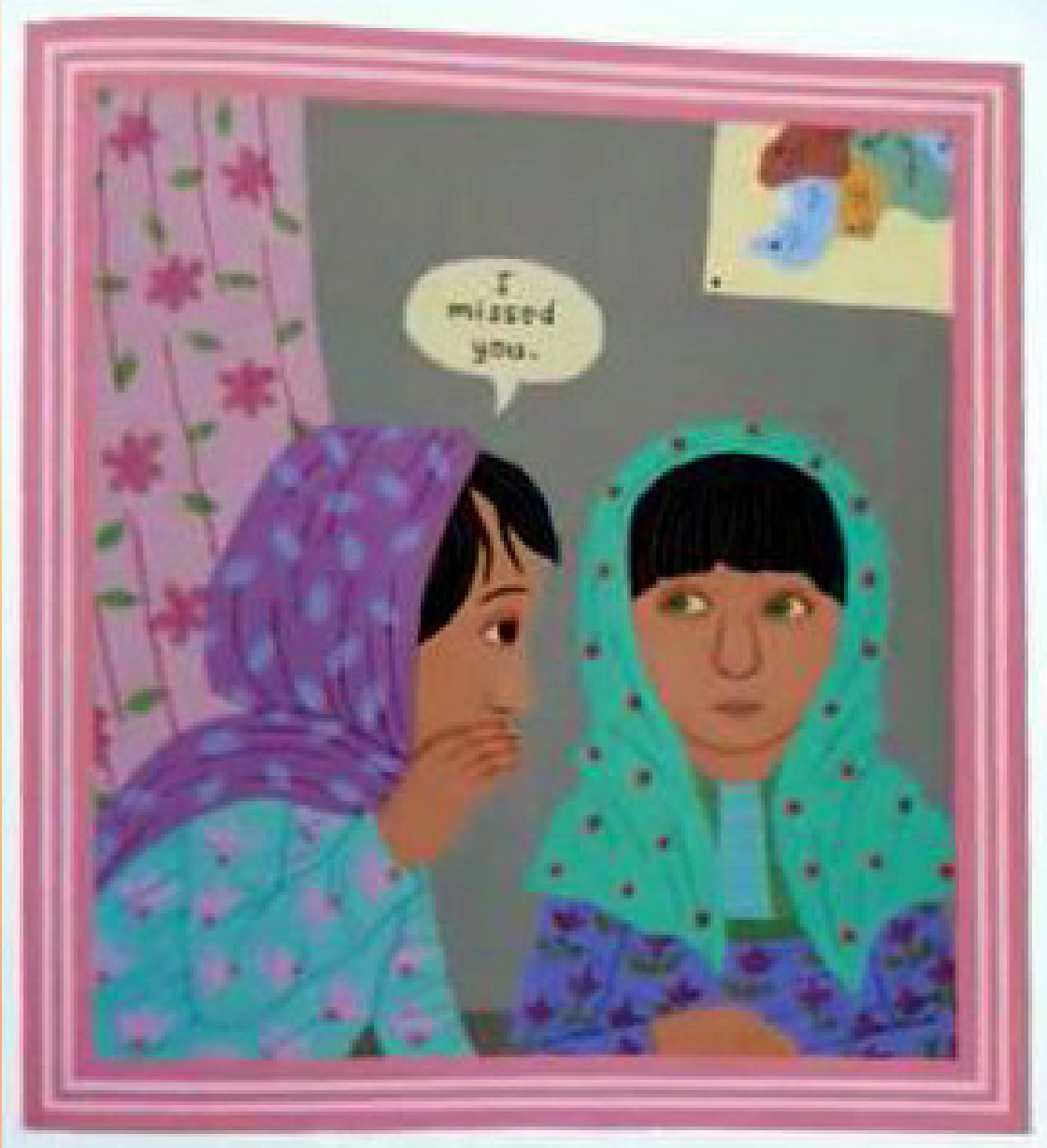

ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ - ಅವಳ ಹೆಸರು
ಮೀನಾ - ನಸರೀನನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಸರೀನ ಅವಳ ಜತೆ ಕೂಡ
ಮಾತಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿಯರು ಕಲಿಯುವಾಗ ಇವಳು
ತನ್ನದಾದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತುಕೊಂಡು
ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಚಳಿಗಾಲದ ದೊಡ್ಡ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನಸರೀನ ಎದುರು
ಬದುರು ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನನ್ನ ನೆಂಟರೆಲ್ಲ
ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಹಾಗು ಉರುವಲನ್ನು
ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಸರೀನ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹಾಗು ನಾನು
ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಎಂದಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದೆ ?

ನಸರೀನ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮರುಳುವಾಗ ಮೀನಾ
ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

ಮತ್ತು ನಸರೀನ ಕೂಡ ಮೀನಾಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ
ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ತಾಯಿ ಕಾಣದಾದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲನೆ ಸಲ ಅವಳು
ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಜತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು
ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೀನಾಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ
ಕತೆ ಹೇಳಿ ಹೃದಯದ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ತಂದೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ
ಅವಳು ಮೊದಲ ಸಲ ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೊನೆಗೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅವಳು ಓದಲು, ಬರೆಯಲು,
ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲು ಕಲಿತುಕೊಂಡಳು.

ದಿನಾಲು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ತಾನು ಕಲಿತ
ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯ ಜಗವನ್ನೇ ನೋಡುವ
ವಿಡಕಿಯು ತೆರೆದಿತ್ತು.

ಅವಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದ ಕಲಾವಿದರ,
ಲೇಖಕರ, ತಜ್ಞರ ಹಾಗೂ ತತ್ವಜ್ಞರ ಬಗ್ಗೆ
ಕಲಿತುಕೊಂಡಳು.

ಹೇರಾತ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಡಲು ಇವರೆಲ್ಲರೂ
ಪಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ನಸರೀನ ಈಗ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹತ್ತಿರದ ಜ್ಞಾನವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಗೆಳತಿಯಂತೆ ಅವಳ ಜತೆ ಇತ್ತು.

ಅವಳು ಈಗ ಕರಿ ಮೋಡಗಳ ಆಚೆ ಇರುವ ನೀಲಿ
ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವದಾದರೆ ನಾನೀಗ ಶಾಂತ ವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಮಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮರಳಿ ಬರುವ ದಾರಿ

ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ.

ತಾಲಿಬಾನಿನ ಸೈನಿಕರು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ (ಜ್ಞಾನದ) ಖಡಕಿಯನ್ನು

ಎಂದಿಗೂ ಮುಚ್ಚಲಾರರು ಎಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಜಿಯಾನೆಟ ವಿಂಟರ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸತ್ಯಘಟನೆಗಳನ್ನು
ಆಧಾರಿಸಿ ಕತೆ ಹಾಗು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾಳೆ.
ಅವಳು ಬರೆದ ಮಮಾ, ವಂಗಾರೀಜ ಆಫ ಪೀಸ
ಮತ್ತು ಲಾಯಬ್ರಿಯನ ಆಫ ಬಾಸ್ರಾ ಎಂಬ
ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ. ಅವಳ
ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾರಿತೋಷಕಗಳು
ದೊರೆತಿವೆ.

ದಿ ಗ್ಲೋಬಲ ಫಂಡ ಫಾರ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್

(www.globalfundforchildren.org)

ಇದು ಒಂದು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಿ ಸಂಘಟನೆ ಇದೆ.
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ತರುಣ-
ತರುಣಿಯರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಇರಲು
ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಘಟನೆ ವಂಚಿತ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ
ಯುವಕರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರಿಗಾಗಿ
ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.